

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Havlové a soudců Mgr. Jiřího Novotného a JUDr. Hany Zemanové ve věci

oprávněného: **Statutární město Plzeň**, IČO 00075370
sídlem náměstí Republiky 1/1, 301 00 Plzeň
zastoupený advokátem JUDr. Karlem Uhlířem
sídlem Husova 722/13, 301 00 Plzeň

proti
povinné: **Jana Burianová**, narozená dne 12. 8. 1975
bytem sady Pětatřicátníků 20/7, 301 00 Plzeň

pro 73 327 Kč s příslušenstvím

o odvolání povinné proti usnesení Okresního soudu Plzeň-město, č. j. 75 EXE 2869/2018-27, ze dne 9. 1. 2026

takto:

Usnesení soudu prvního stupně se potvrzuje.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně zamítl návrh povinné na zastavení exekuce ze dne 19. 6. 2025 a ze dne 21. 6. 2025 ve znění doplnění ze dne 30. 6. 2025.
2. Povinná uplatnila podání výše uvedených dat, které soudní exekutor vyhodnotil jako návrh na zastavení exekuce, případně návrh na částečné zastavení exekuce, a postoupil je k vyřízení exekučnímu soudu. Povinná v uvedených podáních se vymezila proti vyčíslení pohledávky soudním exekutorem uvedené v usnesení ze dne 6. 6. 2025, jímž soudní exekutor vyrozuměl nového plátce mzdy - úřad práce o exekučním příkazu srážkami ze mzdy proti povinné ze dne 8. 1. 2019, dále zpochybnila vedení exekuce zahájené až v říjnu 2018 s ohledem na skutečnost, že exekuční titul, rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 22. 10. 2012, č. j. 34 C 151/2012-59, se stal vykonatelným v říjnu 2012 a z důvodu pozdního uplatnění exekučního řízení vznikl nehorázný úrok z prodlení. S ohledem na dobu vedení exekuce požadovala také posouzení, zda nejde o marnou exekuci a důvod pro její zastavení s ohledem na skutečnost, že vymáhaný závazek vznikl již v roce 2009.
3. Soud prvního stupně důvod pro zastavení exekuce jako tzv. marné neshledal, neboť nejsou splněny podmínky pro její zastavení ve smyslu ust. § 55 odst. 7 e. ř. z důvodu, že oprávněný na výzvu soudního exekutora k úhradě zálohy na další vedení exekuce dle § 55 odst. 8 e. ř. ze dne 16. 4. 2025 reagoval a zaplatil zálohu ve výši 500 Kč včetně částky 105 Kč odpovídající 21 % DPH. Ve vztahu k částce 105 Kč, ohledně níž povinná uváděla, že podle sdělení exekutora měla být vymožená částka 105 Kč, kterou však ona nijak nehradila, soud prvního stupně konstatoval, že bylo vyjasněno, že částka 105 Kč nepředstavuje vymožené plnění od povinné, ale tato odpovídá 21 % DPH uhrazené oprávněným společně se zálohou ve výši

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Semanová.

500 Kč ve smyslu ust. § 55 odst. 8 e. ř. Konečně pak exekuční soud uvedl, že důvod pro zastavení exekuce nepředstavuje ani nesouhlas povinné s vyčíslením pohledávky provedené soudním exekutorem v usnesení o změně plátce ve smyslu ust. § 294 odst. 3 o. s. ř. a pokud povinná proti usnesení o změně plátce podala odvolání, tak to bude předmětem samostatného odvolacího řízení. Soud proto neshledal žádný z důvodů pro zastavení exekuce ve smyslu ust. § 268 odst. 1 o. s. ř., a proto návrh povinné na zastavení exekuce zamítl.

4. Proti tomuto usnesení podala povinná včasné odvolání. Nesouhlasila s rozhodnutím exekučního soudu, v odvolání se vymezila proti samotnému exekučnímu titulu. Požadovala jeho přezkum, když exekuční titul se skládá z částek za neuhrazené nájemné za dobu od 1. 4. 2009 do 1. 2. 2011, přestože při srovnání s rozsudkem č. j. 34 C 151/2012–59 je evidentní, že byt, za který je nájem požadován, byl v lednu 2011 soudním exekutorem již vyklizen. V odvolání se vymezila i proti vymáhanému příslušenství, které je v průběhu exekuce soudním exekutorem měněno. Poukazovala na rozpor ve vyčíslení vymáhané pohledávky, která například k 8. 1. 2019 je exekutorem vyčíslena na částku 344 273,50 Kč, ke dni 6. 6. 2025 pak má činit vymáhaná jistina 73 327 Kč a spolu s příslušenstvím již částku 503 284,68 Kč a ke dni 18. 6. 2025 dochází opět k navýšení částky na 504 090,19 Kč a dále pak v dalším rozhodnutí, které jí bylo doručeno soudním exekutorem 15. 2. 2026, je jako vymáhaná částka uvedená částka 519 916,32 Kč. Povinná zopakovala, že uvedené skutečnosti, tedy prokazatelně sporná výše exekučního titulu, marné plynutí lhůty (15 let od vzniku závazku a skoro 14 let od vyhotovení rozsudku ve věci 34 C 151/2012-59 Okresním soudem Plzeň-město ze dne 22. 10. 2012 a téměř šestileté prodlení, než se podle uvedeného exekučního titulu pohledávka začala vymáhat na základě pověření soudního exekutora ze dne 9. 11. 2018), jsou skutečnosti, které směřují k posouzení exekuce jako tzv. marné exekuce. Vymezila se i proti závěru soudu ve vztahu k částce 105 Kč, že jde o platbu DPH počítané ze zálohy složené oprávněným ve výši 500 Kč. Zopakovala argumentaci k vadnosti exekučního titulu při stanovení dlužné jistiny nalézacím soudem a požadovala přezkum a směřodatné posouzení celé záležitosti a spravedlivé rozhodnutí věci.
5. Oprávněný ve vyjádření k odvolání navrhl potvrzení napadeného usnesení. Ztotožnil se se závěry soudu prvního stupně, že nebyly shledány podmínky pro zastavení exekuce, neboť v důsledku zaplacení zálohy oprávněným na další vedení exekuce ve smyslu ust. § 55 odst. 8 e. ř. nebyly naplněny podmínky zastavení exekuce jako bezvýsledně vedené po dobu delší šesti let.
6. Odvolací soud přezkoumal napadené usnesení podle ust. § 55c e. ř. ve spojení s ust. § 52 odst. 1 e. ř. a § 212 a § 212a odst. 6 o. s. ř. včetně předcházejícího řízení, a aniž byl nucen nařizovat jednání (§ 254 odst. 8 o. s. ř.), dospěl k závěru, že odvolání povinné nelze považovat za důvodné.
7. V přezkoumané věci je proti povinné vedena exekuce na základě exekučního návrhu oprávněného doručeného soudnímu exekutorovi 22. 10. 2018, a to k vymožení pohledávky oprávněného ve výši 73 327 Kč se specifikovaným příslušenstvím, včetně nákladů předcházejícího řízení ve výši 26 744 Kč. Exekučním titulem je rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 22. 10. 2012, č. j. 34 C 151/2012-59, který nabyt právní moci dne 29. 11. 2012 a vykonatelnosti 4. 12. 2012. Provedením exekuce byl pověřen Okresní soud Plzeň-město ze dne 9. 11. 2018 pověřen soudní exekutor JUDr. Josef Lavička, Exekutorský úřad Cheb. Z obsahu exekučního spisu vyplývá, že pověřený soudní exekutor rozhodoval o způsobu provedení exekuce, a to mimo jiné exekučním příkazem č. j. 176 EX 03411/18-14 ze dne 8. 1. 2019, jímž postihl mzdu povinné, kterou pobírala od v té době existujícího plátce KS Europe s.r.o., přičemž následně pověřený soudní exekutor opakovaně rozhodoval o změně plátce mzdy a naposledy usnesením ze dne 11. 2. 2026, č. j. 176 EX 03411/18-138, jímž vyrozuměl nového plátce mzdy povinné společnost Emona Kroni s.r.o. o vedení

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Semanová.

exekuce srážkami ze mzdy povinné k uspokojení v exekuci vymáhané pohledávky oprávněného. Z obsahu exekučního spisu dále vyplývá, že povinná opakovaně podává podání, a to jednak odvolání do předmětných usnesení o změně plátce mzdy a jednak podání, která byla podle svého obsahu posouzena i jako návrhy na zastavení exekuce, které pro nesouhlas oprávněného byly soudním exekutorem k rozhodnutí postoupeny exekučnímu soudu, který přezkoumávaným usnesením návrhy povinné na zastavení exekuce zamítl pro neexistenci způsobilého důvodu pro zastavení. S tímto závěrem, tj. neexistence způsobilého důvodu pro zastavení exekuce dle § 55 odst. 7 e.ř. a § 268 odst. 1 o.s.ř., se odvolací soud zcela ztotožňuje.

8. Podle § 55 odst. 7 e.ř. nedošlo-li po dobu posledních šesti let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví. Podle § 55 odst. 8 e.ř. nesouhlasil-li oprávněný, který není zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce podle odst. 9, se zastavením exekuce, podle odst. 7 vyzve ho exekutor ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy ke složení zálohy na další vedení exekuce. Nesložil-li oprávněný zálohu na další vedení exekuce ve lhůtě podle věty třetí, exekutor exekuci zastaví. Výši zálohy na další vedení exekuce stanoví prováděcí právní předpis.
9. V daném případě z obsahu exekučního spisu vyplývá, že pověřený soudní exekutor postupoval podle § 55 odst. 7 e.ř. a za situace, kdy po dobu šesti let po vyznačení doložky provedení exekuce (pověření soudního exekutora vedením exekuce ze dne 9. 11. 2018) nedošlo k vymožení žádné částky, v exekuci nebyla postižena nemovitá věc, vyzval oprávněného, aby v případě nesouhlasu se zastavením exekuce jako marné zaplatil zálohu na další vedení exekuce, a to výzvou ze dne 16. 4. 2025, na kterou oprávněný reagoval a stanovenou zálohu ve výši 500 Kč a DPH ve výši 105 Kč ze stanovené zálohy uhradil ve smyslu ust. § 55 odst. 8 e.ř. ve lhůtě určené mu soudním exekutorem. Za takové situace, jak správně dovodil exekuční soud, tedy za situace, kdy oprávněný na výzvu soudního exekutora postupem podle § 55 odst. 8 e.ř. zaplatil zálohu na další vedení exekuce ve výši určené zvláštním právním předpisem, nejsou dány podmínky pro zastavení exekuce jako marné postupem dle § 55 odst. 7 e.ř.
10. Důvod pro zastavení exekuce nepředstavuje ani nesouhlas povinné se samotným exekučním titulem. Námitky povinné o nesprávně stanovené jistině v exekučním titulu jsou zcela bezpředmětné, neboť jde o námitky, kterými je zpochybňován věcný obsah exekučního titulu, a takové námitky mohly být uplatňovány formou podání oprávněného prostředku v nalézacím řízení. V exekučním řízení se věcný přezkum exekučního titulu neprovádí. Exekuční řízení ve vztahu k nalézacímu řízení není přezkumným řízením, resp. nenalézá se v něm právo (viz např. nález Ústavního soudu sp. zn. I ÚS 871/11, IV ÚS 2735/11). Judikatura Ústavního i Nejvyššího soudu připustila, že pouze zcela výjimečně může dojít k prolomení této zásady, jestliže by exekucí došlo k takovému zásahu do práv povinného, jenž je v rozporu se samotnými základy demokratického právního řádu (viz nález sp. zn. II ÚS 3194/18, nebo usnesení NS sp. zn. 20 Cdo 4044/2019), což ovšem nedopadá na tento případ.
11. Důvodem pro zastavení exekuce nemůže být pak ani námitka povinné představující nesouhlas s vyčíslením vymáhané pohledávky v usnesení, jímž soudní exekutor rozhodoval o změně plátce mzdy. Takové námitky povinné nejsou podřaditelné pod žádný z důvodů uvedených jako důvodů pro zastavení exekuce ve smyslu ust. § 268 odst. 1 o. s. ř. Rovněž pak vymáhaná pohledávka není ani promlčena s ohledem na zahájení exekučního řízení v 10

leté promlčecí lhůtě počítané od vykonatelnosti exekučního titulu (§ 110 odst. 1 a § 112 obč. zák. č. 40/1964 Sb. ve spojení s přechodným ust. § 3036 o. z.)

12. V dané exekuci je tedy vykonáván exekuční titul, kterým je rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 22. 10. 2012, č. j. 34 C 151/2012-59, který je vykonatelný jak po stránce materiální, tak formální. K zahájení exekučního řízení došlo v době, kdy vymáhání pohledávky přisouzené oprávněnému uvedeným exekučním titulem nebylo promlčeno, vymáhaná pohledávka je tvořena jednak jistinou, a jednak pohyblivým příslušenstvím, které se v důsledku závislosti na době prodlení mění (narůstá).
13. Odvolací soud proto usnesení exekučního soudu, jímž došlo k zamítnutí návrhu povinné na zastavení exekuce pro neexistenci způsobilého důvodu pro zastavení ve smyslu ust. § 55 odst. 7 e. ř. a ust. § 268 odst. 1 o. s. ř. jako rozhodnutí věcně správné a zákonné podle § 219 o. s. ř. potvrdil.
14. O nákladech odvolacího řízení přísluší rozhodnout v dalším průběhu exekuce soudnímu exekutorovi (§ 88 odst. 1 e. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání za splnění podmínek ust. § 237 o. s. ř., a to ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudu prvního stupně.

Plzeň 31. března 2026

JUDr. Marta Havlová v. r.
předsedkyně senátu